

rec, ki je MATERINSKI DAN ali PRAZNIK MARIJINEGA OZNANJENJA. K navedeni praznični podobi marca spadajo še nekateri prazniki, navedeni v nadaljevanju.

Nekdanje ideološko evforično in izrazito potrošniško PRAZNOVANJE 8. MARCA ali DNEVA ŽENA je po osamosvojitvi Slovenije in s prehodom v demokracijo nekoliko usahnilo. Seveda nikakor ne v korist materinskega dneva (25. marec), ki se je začel javno vsaj omenjati, njegovo praznovanje pa se je razvijalo in se razvija izrazito v verujočih družinah. Osmomartevske pozornosti so se omejeno ohranile v delovnih in nekaterih družinskih okoljih. Označuje jih simbolno obdarovanje s cvetjem, v osamljenih primerih tudi z darili in pogostitvijo. Od konca 90. let 20. stoletja zasledimo zlasti v tiskanih medijih povečano skrb, celo pozive k bolj aktivnemu praznovanju 8. marca. Ti pozivi so pogosto povezani s feminističnimi pogledi in opozorili, da

enakopravnost med spoloma še vedno ni idealna. Praznik je priložnost za izpostavljanje aktualnih vprašanj o položaju žensk, ki niti najmanj ni idealen, niti v Sloveniji niti v svetu.

»Še posebej sramotno je vse skupaj, če si predstavljate brezposelno samohranilko, ki bere oglas delodajalca, da išče delavke, stare do 30 let, ali da je treba prošnji za službo priložiti fotografijo ...« [31].

K usihanju praznovanja 8. marca so prispevale tudi institucije sistema, ki so se že od konca 80. let 20. stoletja začele zavzemati za skromnejše praznovanje. Tudi nekatera feministična gibanja menijo, da je 8. marec nedostojen za ženske in njihov boj za enakopravnost.

MATERINSKI DAN (25. marec) in DAN OČETOV (19. marec) v Sloveniji (še) nista postala plen komercializacije tako kot v zahodnem svetu. Oba sta povezana s Katoliško cerkvijo, saj se navezujeta na Marijin in Jožefov praznik, torej

*Tekmovanje
v kuhanju golaža
na dvorišču gostilne
Šempeter v Bistrici
ob Sotli.*

